

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

P-3238/2023

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Ines Božić, na prijedlog sudskog savjetnika Tomislava Milutinovića, u pravnoj stvari tužitelja FRIGOPROM d.o.o., Rešetarovo 9, Mavrinci, OIB: 38844225075, kojeg zastupa punomoćnica Ana Vičević Gračanin, odvjetnica u Čavlima, protiv tuženika HOCHSTAFFL TERETNA VOZILA d.o.o., Karlovačka cesta 86A, Zagreb, OIB: 83145078546, kojeg zastupa punomoćnica Renata Plešnar, odvjetnica u Zagrebu, radi naknade štete, nakon glavne i javne rasprave održane i zaključene 5. lipnja 2025. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, na ročištu za objavu presude 10. lipnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

"Nalaže se tuženiku HOCHSTAFFL TERETNA VOZILA d.o.o., Karlovačka 86A, 10250 Zagreb-Lučko, OIB: 83145078546, na ime naknade štete radi kašnjenja sa isporukom naručenog vozila, naknaditi tužitelju iznos od 4.400,00 EUR-a (33.151,80 Kn) uvećan za zakonske zatezne kamate prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećano za 5 postotnih poena koje teku na taj iznos od dana izdavanja svakog pojedinog računa i to od dana 25. travnja 2023. godine na iznos od 2.200,00 EUR-a (16.575,90 kn), te od 14. lipnja 2023. godine na iznos od 2.200,00 EUR-a (16.575,90 kn) pa do dana isplate, sve u roku od 15 dana."

II. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 1.625,00 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 10. lipnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je 22. studenog 2022. godine od tuženika naručio cisternu po cijeni od 94.450,00 EUR-a, uz ugovoreni rok isporuke do kraja mjeseca

travnja 2023. godine te da je istog dana potpisan i ugovor. Navodi da iako je pregovaranje i sva komunikacija išla putem predstavništva u Zagrebu-Lučkom i to društva HOCHSTAFFL TERETNA VOZILA d.o.o. (ovdje tuženoga) i to na teritoriju Republike Hrvatske, da je Ugovor potpisan na njemačkom jeziku, bez prijevoda istoga na službeni jezik zemlje u kojoj se ugovor potpisuje. Navodi kako kupac na taj način nije mogao biti u potpunosti siguran što potpisuje i samim time da se nejasne odredbe Ugovora imaju tumačiti u korist kupca te ističe da se jasno da zaključiti da je rok kao bitan element Ugovora bio definiran i to do konca travnja 2023. godine. U tom smislu poziva se na odredbu čl. 320. Zakona o obveznim odnosima prema kojoj se, u slučaju kada je ugovor sastavljen prema unaprijed otisnutom sadržaju ili kada ga je pripremila i predložila jedna ugovorna strana, nejasne odredbe tumače u korist druge strane. Također navodi da se, sukladno čl. 319. ZOO-a, ugovorne odredbe primjenjuju onako kako glase, dok su pravila o tumačenju ugovora propisana čl. 319. do 321. ZOO-a. Navodi kako iz sadržaja ugovora jasno proizlazi da je rok isporuke predstavljao bitan element ugovora te da je isporuka trebala biti izvršena najkasnije do 30. travnja 2023. godine. Pritom ističe da za pravnu narav roka kao bitnog sastojka ugovora nije odlučno jesu li stranke ugovorile ugovornu kaznu za zakašnjenje u isporuci. Nadalje navodi da je zbog zakašnjenja isporuke pretrpio štetu, na što je tijekom svibnja i lipnja 2023. godine upozoravao tuženika putem elektroničke pošte. Kao dokaz svijesti tuženika o nastaloj šteti ističe e-mail koji je Mario Bogeljić očito namjeravao poslati svojoj suradnici Tini Blažević, ali je isti greškom dostavljen tužitelju. U navedenom e-mailu, između ostaloga, stoji: „treba pitati MH (Michael Hochstaffl) da li mu može ponuditi troškove koje bi imali da smo mi organizirali transport“, iz čega tužitelj zaključuje da je tuženik bio svjestan štete koju je pretrpio zbog zakašnjenja isporuke. Navodi da je radi kašnjenja u isporuci, nastala šteta za naručitelja (ovdje tužitelja) jer je isti morao vozilo istih osobina imati u najmu i to po cijeni od 2.200,00 EUR/mjesec, a što mu je stvorilo u konačnici štetu od 4.400,00 EUR-a. Vozilo je, na koncu, stiglo tek 5. srpnja 2023. godine, i time je nedvojbeno nastala šteta za društvo Frigoprom d.o.o. radi kašnjenja u isporuci. Ističe da je istoga dana na njemačkom jeziku poslana brošura kojom se potvrđuje primitak cisterne. Međutim, bez prijevoda na hrvatski jezik, pa tužitelj niti mogao znati što točno potpisuje, niti mu je tekst preveden prije potpisa te ističe da je u RH službeni jezik je hrvatski, a službeno pismo latinično. Ističe da je tužitelj u više navrata kontaktirao tuženog sa ciljem da se ovaj spor mirno riješi na obostrano zadovoljstvo. Također, tužitelj navodi da je upućen od strane tuženoga na njihovo austrijsko predstavništvo HOCHSTAFFL NUTZFAHRZEUGE GmbH, Luna 1, Kundl, Austrija a koje je ujedno osnivač i stvarni vlasnik tuženoga HOCHSTAFFL TERETNA VOZILA d.o.o. Zagreb-Lučko, te je Michael Hochstaffl, Zagreb, Anto Topića Mimare 1, OIB: 25738807269 direktor i odgovorna osoba i jednog i drugog društva, kao isporučitelja i odgovornog za kašnjenje u isporuci, te da se tužitelj obratio i austrijskom predstavništvu firme i to tekstom prevedenim na njemački jezik po ovlaštenom prevoditelju, a odgovor koji je primio je, također, bio na njemačkom jeziku. Predlaže sudu prihvatiti tužbeni zahtjev i naložiti tuženiku isplatu iznosa u visini od 4.400 EUR sa zateznom kamatom uz naknadu troškova parničnog postupka.

2. U odgovoru na tužbu tuženik ističe prigovor promašene pasivne legitimacije te da nije sklopio nikakav pravni postao s tuženikom, niti je s njim bio u bilo kakvom obvezno-pravnom odnosu. Ističe da tužitelj u tužbi navodi da je naručio cisternu od

tuženika HOCHSTAFFL TERETNA VOZILA d.o.o. preko gospodina Maria Bogeljića. Tuženik navodi kako Mario Bogeljić nije zaposlenik tuženika, te da je isti zaposlenik HOCHSTAFFL Nutzfahrzeuge GmbH iz Austrije sa sjedištem u Kundlu, Luna 1. Ističe da je tužitelj naručio vozilo i sklopio ugovor o kupoprodaji s društvom HOCHSTAFFL Nutzfahrzeuge GmbH iz Austrije, koje je trgovačko društvo različito od društva tuženika i potpuno druga pravna osoba. Također ističe da je tužitelj avans od 10.000 EUR i kupoprodajnu cijenu od 94.450 EUR platio na račun austrijskog društva. Predlaže sudu odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan uz naknadu troškova parničnog postupka.

3. U podnesku od 22. studenog 2024. tužitelj navodi da tuženik ne poriče: da je bio u poslovnoj vezi sa tužiteljem, da je tužitelju ispostavio ponudu za kupnju teretnog vozila koje je ujedno i kupljeno, da je uslijed navedenog posla za tužitelja nastala materijalna šteta te da je u mailu koji je Mario Bogeljić očito slao svojoj suradnici Tini Blažević a slučajno poslao tužitelju napisano „treba pitati MH (Michael Hochstaffl) da li mu može ponuditi troškove koje bi imali da smo mi organizirali transport“ a što presumira da je tuženi svjestan štete koju je tužitelj imao, kao i svoje odgovornosti kada kaže „koje bi imali da smo organizirali prijevoz“. Ističe da ono što tuženi navodi jest da Mario Bogeljić koji se potpisuje na dnu svakog maila svojim imenom, prezimenom te podacima tuženoga, a kojega je i tužitelj kontaktirao radi kupnje teretnog vozila, djelatnik društva istog imena sa sjedištem u Austriji. Tužitelj ističe da ukoliko Mario Bogeljić nije bio zaposlen kod tuženika, već u austrijskoj firmi istog imena, onda se isti zasigurno lažno predstavljao jer ispod imena ispisuje podatke tuženika prilikom svake korespondencije. Također, tužitelj navodi da je bio samo i isključivo u poslovnom odnosu sa tuženim koji mu je dostavio Ugovor na potpis. To što je Ugovor zaključio sa austrijskim društvom istog imena koje je ujedno osnivač i stvarni vlasnik tuženoga HOCHSTAFFL TERETNA VOZILA d.o.o. Zagreb-Lučko, te je Michael Hochstaffl, Zagreb, Anto Topića Mimare 1, OIB: 25738807269 direktor i odgovorna osoba i jednog i drugog društva, može biti samo dio obmane tužitelja od strane tuženoga pa se bilo kakva nejasnoća ili sumnja može tumačiti samo u korist tužitelja. Da li je tuženi predstavništvo, ispostava, povezano društvo, agencija za posredovanje sa austrijskim društvom istog imena ili nešto treće nije niti bitno, bitno je da je tužitelj komunicirao samo sa tuženim koji mu je putem maila dostavio ugovor na njemačkom jeziku sa društvom istog imena a sa sjedištem u Austriji, koristeći se riječima „možemo vam isporučiti vozilo“. S obzirom na navedeno, tužitelj tvrdi da mu je nedvojbeno nastala materijalna šteta od 4.400,00 EUR-a. Slijedom navedenog, predlaže nakon provedenog dokaznog postupka usvojiti tužbu i tužbeni zahtjev.

4. U podnesku od 2. siječnja 2025. tuženik ponovno ističe prigovor promašene pasivne legitimacije. Tuženi apsolutno poriče da bi bio u poslovnoj vezi sa tužiteljem, da bi s istim sklopio ugovor ili mu ispostavio ponudu za kupnju teretnog vozila i da bi mu uslijed toga nastala materijalna šteta kao i da bi pogrešno slao mailove, a kako to pogrešno zaključuje tužitelj u svojem podnesku od 21.11.2024. godine, a što je izričito naveo i obrazložio u svojem odgovoru na tužbu, te zbog čega je i stavio prigovor promašene legitimacije. Općenito, a sve temeljem Zakona o obveznim odnosima, dužnikova obveza, nastaje istodobno s nastankom obveznog pravnog odnosa koji je konkretan pravni odnos u kojemu postoje subjektivno pravo vjerovnika (tražbina) i pravna dužnost dužnika (obveza) te uz koje, u pravilu istodobno, nastaju i vjerovnikov

zahtjev za ispunjenje, odnosno dužnikova odgovornost za isto to ispunjenje. Obveze, odnosno obvezno-pravni odnosi, nastaju na temelju ugovora, prouzročenja štete, posloводства bez naloga, stjecanja bez osnove i jednostrane izjave volje. Tuženik ponovno ističe da nije sklopio nikakav pravni posao s tužiteljem, niti je s njim bio u bilo kakvom obvezno-pravnom odnosu. Iz svega do sada navedenog i svih dokaznih prijedloga nedvojbeno proizlazi da je tužitelj u poslovnom odnosu i da je sklopio ugovor sa trgovačkim društvom HOCHSTAFFL Nutzfahrzeuge GmbH iz Austrije sa sjedištem u Kundlu, Luna 1, a ne sa ovdje tuženikom. Tužitelj je dakle i naručio vozilo i sklopio ugovor o kupoprodaji s društvom HOCHSTAFFL Nutzfahrzeuge GmbH iz Austrije, koje je trgovačko društvo različito od društva tuženika i potpuno druga pravna osoba sukladno Zakonu o trgovačkim društvima. Slijedom toga tuženik nije odgovoran niti vezan za pravne poslove koje obavlja društvo HOCHSTAFFL Nutzfahrzeuge GmbH iz Austrije, kao i obratno. Tuženik osporava navode tužitelja o eventualnoj obmani jer do iste nije došlo. Nadalje, tuženik ističe da je tužitelj znao s kime sklapa predmetni ugovor, štoviše tužitelj je pravna osoba te je kao takva dužan postupati s pažnjom koja se u pravnom prometu zahtijeva u odgovarajućoj vrsti obveznih odnosa. Slijedom svega navedenog predlaže usvojiti prigovor promašene pasivne legitimacije i odbiti tužbu kao neosnovanu u cijelosti, uz obvezu tužitelja da tuženiku naknadi prouzročeni parnični trošak.

5. U dokaznom postupku sud je pročitao isprave u spisu: e-mail korespondencija (str. 7. – 9. spisa), ugovor o kupoprodaji na njemačkom jeziku i potvrda narudžbe (str. 10. – 14. spisa) i njihov ovjereni prijevod (str. 115. – 126. spisa), e-mail korespondencija (str. 15. – 23. spisa), dopisi (str. 29. – 44. spisa), dopis (str. 48. spisa), izvadak iz sudskog registra (str. 60. – 62. spisa), izvadak iz sudskog registra na njemačkom jeziku (str. 63. – 64. spisa) i njegov ovjereni prijevod (str. 82 – 89.), pregled virmana od 25. studenog 2022. (str. 65. spisa) i dopis HZMO-a (str. 90.). Sud je saslušao svjedoka Marija Bogeljica.

6. Sud u dokaznom postupku nije izvršio čitanje sljedećih isprava u spisu, koje su sastavljene na stranom jeziku: račun na njemačkom jeziku (str. 24. spisa), zapisnik o primopredaji na njemačkom jeziku (str. 25. – 26. spisa), račun na njemačkom jeziku (str. 27. – 28. spisa), dopis na njemačkom jeziku (str. 45. – 47.), dopis na njemačkom jeziku (str. 49 spisa), potvrda o plaćanju od 30. lipnja 2023. na njemačkom jeziku (str. 66. spisa), s obzirom da za navedene isprave na stranom jeziku nisu dostavljeni ovjereni prijevodi sukladno članku 232. ZPP-a.

7. Nakon ocjene svakog dokaza pojedinačno i svih dokaza zajedno, te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka u skladu s odredbom članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 156/2022; dalje: ZPP), sud je zaključio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Predmet spora je zahtjev za isplatu iznosa od 4.400,00 EUR koji tužitelj potražuje od tuženika na ime naknade štete zbog kašnjenja u isporuci cisterne.

Tužitelj u tužbi navodi da je zbog kašnjenja u isporuci cisterne morao iznajmiti vozilo istih osobina po cijeni najma od 2.200,00 EUR mjesečno te da mu je time nastala šteta u ukupnom iznosu od 4.400,00 EUR na ime troškova najma drugog vozila.

9. Među strankama nije sporan nastanak štetnog događaja, ali sporna je pasivna legitimacija, postojanje poslovnog odnosa između tužitelja i tuženika, odgovornost tuženika za štetu koja je nastala tužitelju i visina tužbenog zahtjeva.

10. Iz Kupoprodajnog ugovora i Potvrde narudžbe od 22. studenog 2022. proizlazi da je ugovor o kupoprodaji cisterne sklopljen između tuženika i društva HOCHSTAFFL Nutzfahrzeuge GmbH iz Austrije sa sjedištem u Kundlu, Luna 1. Iz članka 5. kupoprodajnog ugovora proizlazi da se isporuka kupoprodajnih predmeta očekuje do kraja travnja 2023. na poslovnoj adresi prodavatelja u Kundlu. Nadalje, iz članka 6. kupoprodajnog ugovora proizlazi da je ugovorena nadležnost stvarno nadležnog suda u Rattenburgu, pri čemu prodavatelj ima pravo prema svome izboru podnijeti tužbu i u sjedištu kupca, te je ugovorena primjena austrijskog prava. Iz pregleda virmana od 25. studenog 2022. proizlazi da je tuženik na dan 25. studenog 2022. uplatio 10.000,00 EUR društvu HOCHSTAFFL Nutzfahrzeuge GmbH.

11. Iz Dopisa Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje od 14. travnja 2025. proizlazi da je Mario Bogeljić bio prijavljen kod tuženika u razdoblju od 1. veljače 2007. do 30. lipnja 2011. na nepuno radno vrijeme od četiri sata, te da nakon navedenog razdoblja više nema evidentiranih prijava na mirovinsko osiguranje.

12. Iz e-mail korespondencije u spisu proizlazi da je Mario Bogeljić pregovarao sa tuženikom vezano za kupoprodaju cisterne. Također, proizlazi da je Mario Bogeljić putem e-maila dostavio tužitelju ugovor o kupoprodaji i potvrdu narudžbe. Nadalje, iz e-mail korespondencije proizlazi da je Mario Bogeljić koristio e-mail adresu mario@hochstaffl.hr te da je u podnožju e-maila koristio logo društva tuženika.

13. Iz iskaza svjedoka Marija Bogeljića, proizlazi da je direktor tužitelja tražio cisternu te da se u navedenom slučaju djelovalo po uobičajenoj proceduri društva u kojem radi. Navodi da je pregovarao u ime austrijskog društva. Ističe da u Austriji živi i radi već 37 godina, od kojih 30 godina radi za društvo HOCHSTAFFL NUTZFAHRZEUGE GmbH iz Austrije. Što se tiče sporne isporuke navodi da dijelove za navedeno vozilo isporučuju dvije tvornice koje su kasnile iz razloga nemogućnosti dobavljanja repromaterijala, a koja je nemogućnost uzrokovana ratom u Ukrajini. Također navodi da je isporuka kasnila nekih šezdesetak dana, što je uobičajeno kod isporuke ovakvih vozila. Nadalje, navodi da je početak razgovora sa tužiteljem započeo usmenim putem dok je u pregovorima koristio svoju e-mail adresu mario@hochstaffl.hr, ističe da mu je napravljena e-mail adresa sa hrvatskim nazivnikom zbog toga što pokriva područja prodaje hrvatskog govornog područja. Također navodi da u e-mailovima koristi logo tuženika iz razloga što većinu svog posla obavlja u Republici Hrvatskoj, jer klijenti sa hrvatskog govornog područja rijetko kada dolaze u Austriju. Navodi da poznaje zz tužitelja više od 5 godina, da je zz tužitelja zasigurno znao da je on zaposlenik društva u Austriji s obzirom da je već dugo u poslu i da je surađivao s tužiteljem. Ističe da je dogovarao i posao iz 2020. godine kada je

prodavatelj bio društvo sa sjedištem u Hrvatskoj na način da je dogovarao tehniku i cijenu. Posao iz 2020. je započeo sa austrijskom firmom te je vodio razgovore sa tužiteljem, a posao je završen odnosno sklopljen sa hrvatskom firmom. Ističe da je bio u komunikaciji s tužiteljem i za vrijeme dok je prodavatelj bila austrijska firma kao i nakon kad je prodavatelj bila hrvatska firma. Ističe da prema njegovom znanju kupac bira s kim će sklopiti ugovor te tvrdi da se ovakva vrsta ugovora sklapa u pravilu da se izbjegne plaćanje PDV-a. Navodi da su austrijsko i hrvatsko društvo u svom poslovanju samostalni. Ističe da su plaćanja u ovom poslu izvršena društvu u Austriji. Navodi da bi on dogovarao tehničke detalje i cijenu da je prodavatelj bila i hrvatska firma. Jedini razlog zašto hrvatske firme kupuju od austrijskog društva je da ne plate u Hrvatskoj PDV. Što se tiče prodaje cisterni u Hrvatskoj od strane tuženika na Hrvatskom području, poslove uvijek dogovara svjedok te pregovara o sklapanju ugovora, cijene i tehničkim detaljima. Navodi da prije nego što je osnovano društvo u Hrvatskoj da je radio isti posao za austrijsku firmu te da ga većina dobavljača u Hrvatskoj zna po imenu i prezimenu. Svjedok je prezentirao svoju vizit karticu sudu na kojoj se nalazi hrvatski broj i podatci austrijskog društva dok na poleđini se nalaze podatci svih povezanih društava. Svjedok ističe da je to jedina vrsta vizit kartice koju posjeduje te ističe da zaposlenici koji rade u društvu u Zagrebu imaju vizit karticu hrvatskog društva.

14. Sud je prihvatio iskaz svjedoka u cijelosti, jer je svjedok iskazivao objektivno, okolnosno i logično o onome što je saznao o spornom poslovnom odnosu i okolnostima na koje je bio saslušan, pri čemu je sud osobito cijenio iskaz svjedoka u dijelu u kojem je iskazivao da je pregovarao u ime austrijskog društva te da poznaje zz tužitelja više od 5 godina, te da je zz tužitelja zasigurno znao da je on zaposlenik društva u Austriji s obzirom da je već dugo u poslu i da je surađivao s tužiteljem, a što je u skladu sa dopisom Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje od 14. travnja 2025. Također, iskaz svjedoka se gotovo u potpunosti preklapa sa sadržajem isprava u spisu, stoga sud ne vidi razloga posumnjati u istinitost i objektivnost iskazanog.

15. Budući da sud iz provedenih dokaza i materijalne dokumentacije u spisu nije utvrdio postojanje poslovnog odnosa između tužitelja i tuženika, kao ni odgovornost tuženika za štetu koja je nastala tužitelju, što proizlazi iz isprava u spisu i iskaza svjedoka Marija Bogeljića, sud nije našao poveznicu temeljem koje bi tuženik bio odgovoran za nastanak štetnog događaja i štetu, odnosno iz koje bi proizlazila njegova pasivna legitimacija, pa je prigovor promašene pasivne legitimacije tuženika ocijenio osnovanim.

16. Naime, prema čl. 7. st. 1. i čl. 219. ZPP-a svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika, a prema čl. 221.a. ZPP-a, ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju te činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja. Pravilo o teretu dokazivanja obvezuje sud da uzme za nedokazanu onu tvrdnju za čiju istinitost stranka koja se na tu činjenicu poziva u svoju korist, nije predložila sudu dovoljno adekvatnih dokaznih sredstava. Dužnost je stranaka također iznijeti sudu činjenice i predložiti dokazna sredstva prikladna za stjecanje uvjerenja suda u istinitost tvrdnji od kojih zavisi osnovanost zahtjeva stranke. Ukoliko stranka u tome ne uspije, sud će izvesti zaključak o nedokazanosti odnosno

neistinitosti njene tvrdnje te će njen zahtjev odbiti kao neosnovan. Teret dokazivanja činjenice postojanja pasivne legitimacije tuženika je prema čl. 219. st. 1. ZPP-a na tužitelju, koju temeljem stava suda nije dokazao.

17. Ocjenom tako provedenih dokaza, a temeljem odredbe čl. 8. ZPP-a, sud je tužbeni zahtjev tužitelja ocijenio u cijelosti neosnovanim, pa je odlučeno kao u točki I. izreke ove presude.

18. Budući je sud prigovor promašene pasivne legitimacije tuženika ocijenio osnovanim, nije se upuštao u ocjenu osnovanosti ostalih istaknutih prigovora.

19. Tuženik koji je u cijelosti uspio u sporu ima pravo na naknadu troškova parničnog postupka temeljem odredbe čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a, u visini određenoj Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23, 107/25, dalje: Tarifa).

20. Tuženiku su opravdano nastali troškovi sastava odgovora na tužbu u iznosu od 200,00 EUR (Tbr.8.1. Tarife), sastava obrazloženog podneska od 2. siječnja 2025. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr.8.1. Tarife), sastava obrazloženog podneska od 28. svibnja 2025. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr.8.1. Tarife), sastava podneska od 7. travnja 2025. u iznosu od 50,00 EUR (Tbr.8.3. Tarife), sastava podneska od 29. svibnja 2025. u iznosu 50,00 EUR (Tbr.8.3. Tarife) te zastupanja na ročištima od 2. travnja 2025. i 5. lipnja 2025. u iznosu od po 200,00 EUR (Tbr.9.1. Tarife), sve uvećano za PDV od 25%, što iznosi 1.375,00 EUR. Tuženiku su priznati i troškovi ovjerenog prijevoda prema priloženim računima u iznosu od 250,00 EUR, što ukupno iznosi 1.625,00 EUR. Na dosuđeni iznos troškova tuženik ima pravo na zatezne kamate od presuđenja do isplate po stopi propisanoj za tražbine koje proizlaze iz ostalih odnosa (čl. 29. st. 1. i 2. ZOO-a u vezi čl. 151. st. 3. ZPP-a). Stoga je odlučeno kao u točki II. izreke.

U Zagrebu, 10. lipnja 2026.

Sutkinja
Ines Božić

Nacrt odluke izradio sudski savjetnik
Tomislav Milutinović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada je održano ročište na kojem je presuda objavljena ako je stranka bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, odnosno u roku od 15 dana od primitka presude ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

Broj zapisa: **9-30889-3387d**

Kontrolni broj: **08f41-08a5e-a48fa**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=INES BOŽIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.